

část úst. listiny, pak by šlo o rozpor mezi uvedeným zákonem č. 266/20 a součástí ústavy. O tom však nemohl by rozhodovati nss, nýbrž jen ústavní soud (čl. II uvoz. zák. k úst. listině), a to ovšem jen na návrh vznesený povolányi k tomu činiteli (§ 9 zák. z 9. března 1920 č. 162 Sb.) ve tříleté lhůtě, čítané ode dne, kdy dotyčný zákon — v daném případě tedy zák. č. 266/1920 — byl vyhlášen (§ 13 cit. zák. č. 162/1920.). Z toho plyne, že uvedenými námitkami se nss nemůže zabývati.

Bez důvodná jest námitka, že dozorčí stížnosti nesměly býti st-lům vráceny proto, že šlo o podání ve smyslu posl. odst. čl. 4. cit. nař. č. 324/21, t. j. o podání učiněná jediné ve veř. zájmu. Třebas že tu šlo o stížnosti, jimiž se st-lé obraceli na úřad dozorčí, tedy uplatňovali v nich st-lé přece jen vlastní svoje zájmy, aby totiž exekuční řízení v jejich věci vedené nebylo zdržováno a aby při vyřizování věci té dbáno bylo jejich práv jazykových.

Ježto tedy dle toho, co právě dovedeno, bylo presidium soudní tabule oprávněno stížnosti st-lům vrátiti, padá i námitka, že presidium to, po případě žal. úřad, měly se zabývati meritem stížností těch.

Č. 6430.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní: Je přestupkem živn. řádu, když výrobní společenstvo podle zák. č. 70/1873 provozuje svobodnou živnost, aniž ji podle § 11 živn. ř. ohlásilo.

(Nález ze dne 25. března 1927 č. 5965).

V ě c: Václav D. v P. (adv. Dr. Rud. Bechmann z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o přestupek živnostenského řádu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Trestním nálezem polit. expositury v M. ze 4. listopadu 1924 byl st-l jako předseda konsumního spolku v M. uznán vinným přestupkem § 11 živn. ř., který spáchal tím, že dopustil, aby prodavači konsumního spolku prodávali zboží také nečlenům, a odsouzen dle § 132 lit. a) živn. ř. k pokutě 100 Kč, po případě do vězení na 10 dní. Odvolání z toho podanému nebylo nař. rozhodnutím vyhověno, poněvadž skutková podstata přestupku st-li za vinu kladeného jest zcela určitou výpovědí svědeckou, doloženou lístkem nákupním prokázána.

O stížnosti uvážil nss toto:

St-l byl potrestán pro přestupek § 11 živn. ř. Dle předpisu obsaženého v tomto paragrafu jest podnikatel, chce-li provozovati svobodnou neb řemeslnou živnost, povinen, před nastoupením živnosti úřadu o tom oznámení učiniti. Položil-li úřad prvě stolice toto zákoně ustanovení za základ svého trest. nálezu, vycházel zřejmě z předpokladu, že konsumní spolek provozuje po živnostensku prodej zboží. Kriterium živn. provozování spatřoval úřad v tom, že prodej nebyl omezen na členy spolku. Dle toho byl tedy st-l potrestán pouze na základě živn. řádu a není tudíž nutno, aby se nss zabýval oněmi vývody stížnosti, které se opírají o znění společenstevních stanov a opírají kompetenci živn. úřadů k trest. stíhání jednání příčícího se stanovám.

Stížnost popírá, že by na obchodní činnost společenstva zřízeného na základě zák. o výrobních a hospodářských společenstvech z 9. dubna 1873 č. 70 ř. z. bylo lze vůbec užítí předpisů živn. řádu. V tom nemohl dáti nss stížnosti za pravdu. Dle ustanovení čl. IV. uvoz. patentu má živn. řád platnost »pro všechna po živnostensku provozovaná zaměstnání,« pokud nejsou výslovně z platnosti tohoto zákona vyjmuta. Nějaké ustanovení, dle něhož by výr. a hosp. společenstva byla z předpisů živn. řádu vyjmuta, není obsaženo ani v živn. řádě, ani v zák. č. 70 z r. 1873. Dlužno právě naopak za to míti, že společenstva, pokud tento zákon neobsahuje zvláštních ustanovení, jsou při své činnosti podrobena ostatním platným předpisům všeobecným, jak jest ostatně v § 92 výslovně předepsáno ve příčině provozování podniků, k nimž jest potřeba koncese. Dle toho jsou také pro společenstvo, když provozuje zaměstnání, které jest podrobena předpisům živn. řádu, ustanovení tohoto zákona závazna, a dlužno tudíž také přestupek živn. řádu spatřovati v tom, když společenstvo provozuje svobodnou živnost, aniž ji bylo ve smyslu § 11 ohlásilo.

Nss-u bylo dále zkoumati, zdali žal. úřad měl dostatečný podklad pro závěr, že společenstvo, jehož zástupcem jest st-l, provozuje po živnostensku obchod se zbožím.

V provedeném řízení bylo zjištěno, že v obchodní místnosti konsumního spolku bylo prodáno zboží nečlenovi. Tuto okolnost stížnost nepopírá. Ovšem dlužno přiznati, že ojedinelý prodej sám o sobě nedostačoval by ještě, aby činnost bylo lze kvalifikovati za činnost po živnostensku provozovanou. Uváží-li se však na druhé straně, že dle vlastních údajů stížnosti neučinilo společenstvo nijakých opatření, jež by byla způsobilá výdej zboží nečlenům spolehlivě vyloučiti, měly úřady ve zjištěných okolnostech dostatečný podklad pro závěr, že podnik konsumního spolku provozuje se takovým způsobem, jenž umožňuje nákup také nečlenům a dává podniku konsumního spolku povahu po živnostensku provozované obchodní živnosti.

K. vývodům stížnosti dlužno ještě podotknouti, že pouhé vyvěšení nápisů obsahujících sdělení, že zboží se vydává pouze členům, a příslušný poukaz daný zřízencům spolku nelze uznati za účinné opatření k zamezení prodeje zboží nečlenům, a že nelze nahlédnouti, že by opatření, aby odběratelé zboží byli povinni vykázati se členskou legítimací, bylo prakticky neproveditelné anebo zřejmě neúčelné.

Č. 6431.

Vojenské věci: O rozsahu nároků býv. rak.-uh. voj. gážisty, do čsl. armády nepřevzatého, který pro poranění ve světové válce byl superarbitrován, na zaopatřovací požitky a na přídavek za zranění.

(Nález ze dne 26. března 1927 č. 5747).

Prejudikatura: Boh. 4537/25, 5425/26 a 5847/26 adm.

Věc: Dr. Mojžíš S. v B. proti ministerstvu národní obrany o výslužné a přídavek za zranění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l sloužil v býv. armádě rak.-uh. od 1. srpna 1914